

Tamako Market & Love Story

Írta: Aqualuna (animeweb.hu)

Sok anime esetében lehet már annak is külön története, hogy hogyan kezd el az ember nézni. Ebben az esetben én egy AMV-t láttam először a Tamako Love Storyból, és ekkor döntöttem úgy, hogy megnézem az animét. Halvány fogalmam sem volt róla, hogy ennek az aranyos romantikus történetnek előzménye is van, vagyis az egész mese a Tamako Markettel kezdődik, de a Love Story megnézése után azonnal megkerestem a sorozatot is.

Ami mindkettőt legjobban jellemzi, az egy szó: kawaii. Elképesztően cuki, de még az emészthető mértékben. Egy derűt, vidámságot árasztó, kicsit örült történet, kicsit dilis szereplőkkel - de csak annyira, amilyenek mind lehetünk.

Az alapszituáció

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy Usagiyama - azaz Nyúlhegy - nevű bevásárlónegyed egy városkában. Egy

Mochi

Ugye mindenki hallott már a mochiról? Mert ha nem, akkor ezt most sürgősen be kell pótolni, amiben nem mellesleg a Tamako Market sorozat igencsak nagy segítségül lehet. Szóval, a mochi tradicionális japán rizsleisztből készült édes sütemény, melynek a tésztaját kemény munkával sulykolják, hogy megfelelően nyúlós-ragacos állagú legyen. Ezek után megformázzák és különböző dolgokkal ízesíthetik, tölthetik, díszíthetik, például matchával (zöldtea) vagy ankövával (az édes adzuki vörösbabból készült paszta, ami Japánban kb. az töltelékben, mint nálunk a lekvár, azaz alap dolog). A mochinak nagy hagyománya van, különösen ünnepekkor, de jeles alkalmakkor vagy ajándékba is adják, és megvan, milyen évszakban vagy ünnepkor milyen mochtit szokás készíteni/fogyasztani. **(MOCHI RECEPTEK A 96. OLDALON)**

nyüzsgő, vidám hely, ahol minden nap kicsit olyan, mint egy fesztivál, legalábbis lakói szerint. Volt ott mindenféle bolt: virágárú, tofuzlet, sashimi bolt, a Csupa Husi nevű, krockettejéről híres kis hely, udon étterem, könyvesbolt, tisztító, lemez-bolt-és-kávézó (egyben!), de még közösségi fürdőház is, Nyúl Fürdő néven. És volt... KÉT mochikészítő üzlet.

A két mochiüzlet pont egymással szemben állt. Az egyik a Tama-ya nevet viselte, és éppen három nappal korábban nyílt meg, mint a másik, amely eredetileg Ooji-ya néven futott, majd a modernizáló hajlamú családfe megváltoztatta az amerikanizált Ricecake Oh! Zee-re (ahol az Oh! Zee pont úgy hangzik, mint az Ooji, a családnevük). A Tama-ya ellentétben riválissával, szigorúan hagyományhű elveket vall, s ez - és még számos más dolog - folyto-

nosan alkalmat ad a két családfőnek, hogy heves perpatvarban törjenek ki egymással. Ami már gyerekeik születése idején is így lehetett... Mit ad ég, pontosan egy évben született meg ugyanis mindkettőjük gyereke, az egyiküké egy fiú, aki a Mochi Napján (október 10-e) jött világra, ezért aztán nevében is viseli a mochtit - Mochizou-nak nevezték el. A másikuké, a tradicionális Tama-yában pedig egy kislány, Kitashirakawa Tamako, aki történetünk névadó főhősnője lesz. Mochizou és Tamako gyakorlatilag együtt nőttek fel, és a fiú - bevallatlanul - szerelmes Tamakóba.

Tamako egy mondhatni teljesen átlagos középiskolás lány, a maga hibáival és erőnyeivel. Vidám, jólelkű, de néha kissé szeleburdi és picit bolondos. Szinte más sem jár a fejében, mint a mochi, és nem

az a kifejezett IQ világbajnok, de mégis mindenki szereti. Imádja a bevásárlónegyedüket. Tagja az iskolai mazzorettcsapatnak, de katasztrófálisan béna, ami akár a mazzorettbot, akár bármilyen más tárgy sikeres elkapását illeti. Nem tud úszni, szemüveges lenne, de már egy ideje kontaktlencsét visel és... említettem már, hogy szinte minden második gondolata a mochi? Például ő - apjával, a mogorva Mamedajjal ellentétben - szívesen újítana és folyton új mochi dizájnoknak meg ízesítéseken tőri a fejét. Tamako éppen Bálmszerterkor szüle-

tett, ezért sajnós arra van ítéltetve, hogy a születésnapjáról rendszeresen mindenki megfélekedezik, mert a bevásárlónegyedben és különösen a mochiüzletben, ez az év talán legnyüzögőbb és -elfoglaltabb időszaka. Van egy kishúga, Anko, aki folyton azért kardoskodik, hogy csak Annak szólítsák (ki szeretné, ha egy vörösbabbpüréről neveznék el?). Anyukájukat sajnós már elvesztették, de volt egy dal, amit folyton dúdolt, és Tamako is állandóan azt dudorásza és szeretné megtalálni az eredetijét (amit nem könnyű, tekintve, hogy édesanyja, mint kiderül, pirinyót botfűlű volt és irtó hamisan énekelt).

A történet ott veszi kezdetét, amikor egy szép napon Tamako az iskolából hazafelé tartva, mint mindig, útján bevásárolva benéz a virágüzletbe. Ahol is egy csokor tubarózszában egy alélt fehér madárra bukkan. A madárról, miután magához tér, kiderül, hogy igencsak különös szerzet:

1. Tud beszélni.

2. Derának hívják. Dera Mochimazzu-nak, na most a mochi részt mindenki érti, a „mazui” viszont azt jelent, hogy valami rossz, izetlen, gusztustalan. Szóval nevezzük magyarosítva Mochiungusztinak. Amely név nem kis felhördülést okoz a mochikedvelő Tamako és pereputtya részéről.

3. Dera azt állítja magáról, hogy egy déli szigetről jött, ahol egy királyi családot, konkrétan egy herceget szolgál, és éppen neki keres menzasszonyt.

4. Meg van győződve róla, hogy Tamako első látásra beleszeretett - amiből láthatjuk, hogy nem az a szerény, önkritikus típus - ugyanis a lány a virágüzletben rátűszentelt, ami Dera otthonában a vonzalom és udvarlás kifejezése. És minél erősebben tűszentenek rád, annál erősebbek az érzelmeid! (Ami azt illeti, a jövőben még másról is elhiszi madárkánk, hogy belébolondult, pedig csak tollallergiája van.)

Szóval Dera megérkezik, majd marad. Először is a hideg miatt, mert ekkor pont tél van. Másodszor pedig Tamako vendégszeretete - és saját feneketlen mohósága - következtében túl sok mochiit zabálva irratózatosan elhízik, ami röpképtelenné teszi „átmenetileg”.

Az anime epizódjaiban a már említett szereplők és a bevásárlónegyed többi lakója, valamint Tamakóék iskolatársai mindennapi életébe kapunk mókás, szórakoztató, mulattató, aranyos bepillantást. Valentin-naptól Dera főgyókurájáig, kísértétház rendezéséig iskolai fesztiválig masíroznak a témák. Ott van Mochizou, aki képtelen összeszedni magát és bevallani érzéseit Tamakónak, de Dera, a „szerelmi szakértő” megpróbálja elenyegtetni útját. Ott van Tokiwa Midori, Tamako osztálytársnője, legrégebbi barátja, aki látszólag mindenben szuper, összeszedett lány, de mégsem fogadta el még egy fiú közeledését sem, mert úgy tűnik, Tamakóhoz senki sem fogható a szemében. Ő a helyi játékboltos unokája, aki gyengébb, elesettebb énjét folyton rejtgeti,

pedig még mindig a játékmacikhoz kötődik. Ott van Makino Kanna, az ács lánya, aki kicsit „nem-evilági” elvont teremtés, hatalmas ambíciókkal, azzal a mániával, hogy mindent megjavítson, megszereljen, aki szemre tud szöveget mérni, viszont tériszonyos, és nagyon eredeti figura. Vajon tényleg megsütné a túlhízott Derát gyömbérré és fokhagymával? Ott van Asagiri Shiori, a tipikus intelligens, szemüveges, visszahúzódo, csendes és mindig udvarias lány, aki a tollaslabda klubban van és csak lesi, hogy a mazsorettlányok rendszerint milyen jól szórakoznak, neki ugyanis nehezére esik barátságokat kötnie. Míg egy napon Tamakóval egy osztályba nem kerül és közelebbről is megismerkednek, továbbá az a kétes szerencse éri, hogy Dera szívserelme lesz. Ott van Anko, aki okos és szókimondó a maga módján, de ugyanakkor cukin szégyenlős is, ha az egyik fiú osztálytársáról van szó. Ott van a futóbolond tanárunk, aki folyton friss feleségével és házassága boldogságával dicsekszik, a

kedves krockettes néni a Csupa Husinál, a kövérkés Shimizu-san, aki tofut árul, és reménytelenül szerelmes a Nyúl Fürdő tulajdonosának lányába, a lemezboltos, aki Tamako apjának gyerekkori barátja, és mindig bölcs(nek tűnő) mondásokkal fűszerezi meg az amúgy keserű kávékat, amit felszolgálnak...

No és ott van Dera „pátriája”. Ugyanis ha Dera elveszti az eszméletét, hirtelen projektorrá változik, és olyankor a szigetéről valók keresik őt, ami odáig megy el, hogy egyikük személyében is felbukkan. Ő egy Choi nevű lány, aki egyrésztől nagyon csinos és helyes, másrésztől viszont lobbanékony és Dera úgy fél tőle, mint a tűztől. Choi ugyanis Dera úrnője, a királyi család jósnője, de nem tud jóslni, ha Dera

*„Tamako nyilván nem igazán rajong a változásokért (...)
Az, hogy az emberek felnőnek, elmennek, szerelmese-
sek lesznek, olyan helyzet számára, amire nem tudja,
hogyan reagáljon.”*

röpképtelen, pluszban Dera pár füllen-téssel igyekezővén menteni magát szorult helyzetéből, eleinte sikeresen csepegtet belé gyanakvást a helyiek szándékait illetően... Choi is a herceg menyasszonyát keresi, pedig nagyon úgy néz ki, hogy nem csupán plátói barátságot érez a kedves és udvarias herceg iránt... aki mellesleg maga sem felnőtt még, és a történet végén szintén megjelenik a fázós Usagiyamában. A Tamako Market 12 epizódja alatt ugyanis pontosan egy év telik el, Szilvesztertől Szilveszterig, teli barátsággal, nevetéssel, megható pillanatokkal és otthonossággal. No és mochival. A folytatásban pedig már kifejezetten Mochizou és Tamako kapcsolatára éleződik ki a téma, bár előtte még van egy kis kitérő, a Minami no Shima no

Dera-chan című kis extra kapcsán, amelyben kirándulást tehetünk Derák szigetére, ahol azóta a Tamakóékkel átéltek hatására már sikeresen meghonosodott a mochi.

Tamako Love Story

A filmben Mochizou szokás szerint gondban van, ám ezúttal nem csupán anynyiról van szó, hogy képtelen volt bevallani érzelmeit gyerekkori barátjánőjének. Van valami más is, amit el kellene mondania neki. Mégpedig az, hogy Tokióba fog menni továbbtanulni, ahelyett, hogy átvénné a mochikészítő hagyományt apjától, őt ugyanis a filmkészítés érdekli, no és persze kezd úgy érezni, hogy muszáj is lépnie valamerre, hisz Tamakóval nem bírt zöldágra vergődni. Midori közbeavatkozása révén végül aztán csak alkalma nyílik a nagy beszélgetésre, amelytől nem hiába félt, mert leginkább csak azt éri el vele, hogy Tamako borzasztóan összezavarodik és többé nem tud a közelében normálisan viselkedni.

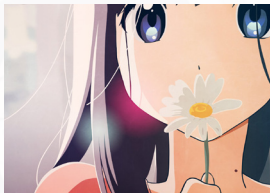

De még a mochi közelében sem, hiszen a mochiról mindig Mochizou jut az eszébe.

Tamako nyilván nem igazán rajong a változásokért, és amilyen egyszerű lélek, eléggé meg is viseli, ha a dolgok nem a megszokott mederben zajlanak. Az, hogy az emberek felnőnek, elmennek, szerelmek lesznek, olyan helyzet számára, amire nem tudja, hogyan reagáljon. De végső soron egyszer neki is fel kell nőnie, döntéseket kell hoznia, és kibogoznia az összekuszálódott szálakat - amihez némi nyíl kell egy kis hazugság is kezdő löketnek - míg ténylegesen eljutunk a történet - végére? Vagy csak majdnem, hiszen az animének nincs konkrét lezárása, konklúziója, mégis kerek egész, mert a legfontosabb választ megkaptuk mi is, meg a szereplők is.

Mindkét anime műfaja komédia, életkép, és romantika elegye. Mindkettőről elmondható, hogy aranyos, és nem egyszer nevetésre ingerel, míg máskor elgondolkodtatnak a nagyon is tipikus emberi reakciók. A szereplői valahol különöcök, ugyanakkor mégis mind hétköznapi emberek, és nagyon könnyen szerethetőek. A dalbetétek és az opening-ending sem fog djákat nyerni, viszont az a fajta, amit egy idő után önkéntelenül dudorászik az ember. Amiért engem nagyon megfogott, az a vidám otthonosság légköre. A rajzolásra egy fia panasz sem lehet, még olyan részletekre is ügyeltek, mint Tamako nyakán az anyajegy vagy a lány enyhe csámpássága,

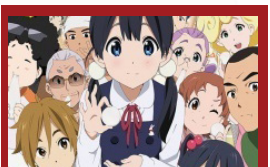

és különösen a mozifilmben számos szeméttel gyönyörködhető részlet tárul elénk. Ha élőszereplős film lenne, akkor dicsérni kellene a „kamerakezelést” és a vágásokat is. A történetben úgy érzem, még a más animéből észre sem látott kliséket - mint pl. a Valentinezés, a kísértetház, az osztálykirándulás - is sikerült úgy tálalni, hogy nem unatkozik a néző, mert valami apróság mindig megragadja és továbbviszi a figyelmet. No és az ismeretterjesztő jelleget is a javára kell írnom, mert ha valaki megnézi, aki addig nem tudott semmit a mochiról,

ezek után elég sok mindent fog tudni róla!

Az animét ugyanaz a stúdió készítette, mint a *K-ON!*, és aki azt szerette, biztosan ezt is fogja, mert vannak szembeötlő hasonlóságok. De bárkinek tudom ajánlani, akár a kisebbeknek is, tipikusan az az anime, ami elé akár egy délután odáülhet a család kakaóval a kezében - utána meg ki-mennek a konyhába sütit sütni, mert ennyi mochizás után bizony megkívánja az ember! Szóval vigyázat, addiktívem aranyos, csak nehogy olyan következménnyel járjon, mint Derára a mochi!

Kiegészítés: A Tamako Market DVD-verziójához kiegészítésként 6 db Special is készítették. Az első három a Dera bárja főcímet viseli, míg a másik háromban Choi szeleburdiskodik. Tipikusan olyan specialok, amiknél az az érzés az embernek, hogy a készítőik valamivel elhülyültek az időt. Ezek rajzolás szempontjából is inkább csak karikatúrisztikusak, extraként megnézhetőek, de sokat nem adnak hozzá, kihagyásukkal sem maradunk le sokról.

Tamako Market

Műfaj: életkép, komédia

Részek: 12 x 23 perc

Vetítés: 2013 téli szezon

Rendező: Yamada Naoko

Zene: Kataoka Tomoko

Animáció: Kyoto Animation

Értékelés: MAL: 7,36,

ANN: 7,16, AniDB: 4,98

Tamako Love Story Alternatív cím:

Tamako Market movie

Műfaj: életkép, komédia,
romantika

Hossz: 83 perc

Vetítés: 2014.04.26.

Rendező: Yamada Naoko

Zene: Kataoka Tomoko

Animáció: Kyoto Animation

Értékelés: MAL: 8,14,

ANN: 7,56, AniDB: 7,24